

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ З КОРЕЙСЬКОЇ
МОВИ НА УКРАЇНСЬКУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ЧО НАМ ДЖУ
«КІМ ДЖІЙОН, 1982 РОКУ НАРОДЖЕННЯ»)**

Студентки групи Пкор24-20

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша – корейська

Шови Ніколетти Володимирівни

Науковий керівник :

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ХУДОЖНІЙ ПЕРЕКЛАД, ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	6
1.1. Поняття художнього перекладу твору, його особливості.....	6
1.2. Художній переклад у лінгвістичних дослідженнях.....	12
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	15
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ РОМАНУ ЧО НАМДЖУ «КІМ ДЖІЙОН, 1982 РОКУ НАРОДЖЕННЯ» З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА УКРАЇНСЬКУ.....	16
2.1. Переклад сюжетних реалій з корейської на українську.....	16
2.2. Особливості адаптивного перекладу твору.....	21
2.3. Проблеми перекладу ономастичної лексики в романі.....	23
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	27
ВИСНОВКИ.....	28
АНОТАЦІЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	32

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Протягом останніх десятиліть відбувається активний розвиток у галузі перекладацької справи, що зумовлений зростанням міжнародних зв'язків, глобалізацією, соціально-економічних, наукових, культурних процесів та інтеграцією до світового освітнього простору. Як наслідок, відбувається постійний обмін набутою інформацією та культурними надбаннями.

Сучасні розробки в галузі перекладознавства зосереджують увагу на особливостях адаптивного перекладу, аби забезпечити якісний переклад літературних творів, що робить літературу доступною для читачів у всьому світі та розширяє аудиторію як для авторів, так і для видавництв.

Проте переклад художньої літератури має свою специфіку та професійні особливості, для якого характерна новизна, оригінальність і прагнення до модернізації. Однією з самих виражених рис художнього перекладу є постійне використання різноманітних форм мови – засобів, які застосовуються для максимального розкриття тексту.

Однак досить цікавою є тема передачі національно-культурного колориту під час роботи перекладача із фольклорним твором, адже у даному випадку потрібно зважати не лише на індивідуальний стиль перекладача, а й враховувати національні традиції та звичаї з мови оригіналу, що є актуальною темою дослідження пропонованої роботи.

Об'єктом дослідження є роман Чо Нам Джу «Кім Джійон 1982 року народження».

Предметом дослідження є особливості художнього перекладу роману Чо Нам Джу «Кім Джійон 1982 року народження».

Мета курсової роботи полягає у дослідженні особливостей художнього перекладу з корейської мови на українську Чо Нам Джу «Кім Джійон 1982 року народження».

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- розглянути визначення художнього перекладу;
- описати дослідження художнього перекладу у працях науковців;
- звернути увагу на переклад сюжетних реалій з корейської на українську;
- дослідити особливості адаптивного перекладу твору;
- на основі дослідження зробити ґрунтовні висновки.

Методологія дослідження базується на сукупності загальнонаукових підходів і методів наукового пізнання в їх взаємозв'язку. Предмет і завдання роботи визначили вибір проблемно-тематичного методу вивчення обраної теми.

Використання стилістичного методу дозволило дослідити індивідуальні особливості письменника, що відобразились у стилі написанні роману. Також, у роботі використані елементи культурно-історичного методу, а також традиційні контекстуальний та описово-аналітичний підходи до вивчення художньої літератури.

Стан наукової розробки теми та її джерельна база становить комплекс документальних джерел: опублікованих – наукові праці, підручники, довідники, словники, фахові періодичні видання.

Загалом дослідженням на цю тему займалися і займаються різні вчені, що дозволяє користуватися різними джерелами та матеріалом. Це праці таких авторів, як Л. П. Білозерської, Д. Дюришина, В. В. Коптілова, Я. Рецкера, Ж. Віне, І. С. Пешкової.

Теоретична цінність дослідження полягає у аналізі та визначенні особливостей художнього перекладу, функцій, історії дослідження та етапів перекладацької роботи.

Практична цінність нашого дослідження полягає у детальному розгляді особливостей адаптивного перекладу та визначенні основних основних проблем під час такого перекладу.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг роботи становить 36 сторінок. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів та підрозділів, висновків та списку використаних джерел та літератури (35 найменувань).

РОЗДІЛ 1. ХУДОЖНІЙ ПЕРЕКЛАД, ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Поняття художнього перекладу твору, його особливості

Художній переклад – це вид літературної творчості, у процесі якого твір, що існує однією мовою, відтворюється на другому. Література в силу своєї словесної природи – єдина з мистецтв, замкнене мовними межами: на відміну від музики, живопису, скульптури, танці і т. д., літературний твір доступний тільки тим, хто знає мову, якою вона написана. Специфіка художнього перекладу визначається, з одного боку, його місцем серед інших видів перекладу, а з іншого – його співвідношенням з оригінальним літературним творчістю.

Між вихідною точкою та результатом перекладацької творчості лежить складний процес «перевираження» того життя, яке закріплена в образній тканині твору, що перекладається. Тому проблематика художнього перекладу лежить у сфері мистецтва та підпорядковується його специфічним законам. Від оригінальної творчості художній переклад відрізняється залежністю від об'єкта перекладу.

Переклад грає значущу роль у обміні між культурами та сприяє розумінню та зближенню народів. Говорячи про художній переклад, як про особливий вид перекладацької діяльності, лінгвісти виділяють його двоїстість, яка пов'язана, з одного боку, з вторинною, що відтворює природою перекладу, з другого – з необхідністю створювати у процесі перекладу тексти, які мають здатність безпосереднього естетичного впливу.

Ці та інші аспекти художнього перекладу, що характеризують складність об'єкта та суперечливість уявлень про нього, зумовили різні підходи до його визначення, змінювалися, поступово залучаючи до поля зору дослідників та самих перекладачів. «Художній переклад є видом художньої творчості, де оригінал виконує функцію, аналогічну до тієї, яку виконує для оригінальної творчості жива дійсність. Відповідно до свого світогляду

перекладач відображає художню дійсність обраного ним твору в єдності форми та змісту» (Білецька, 2014, с. 13).

У роботі з художнім текстом перекладачеві важливо усвідомити, що художній текст характеризується високим ступенем національно-культурної та тимчасової обумовленості.

Відповідно до точки зору В. В. Коптілова (1982, с. 89), художнім перекладом називається переклад творів художньої літератури. Твори художньої літератури протиставляються всім іншим мовним творам завдяки тому, що для всіх них домінантою є одна з комунікативних функцій, а саме художньо-естетична, або поетична функція мови.

Основні вимоги до перекладу художньої літератури, яким має слідувати перекладач:

На різних історичних етапах мистецтво перекладу ґрунтувалося на двох принципах: точного перекладу, що полягав у збереженні порядку слів, граматичних та мовних конструкцій і вільного перекладу, основним завданням якого є збереження змісту оригіналу.

Впродовж багатьох сторіч ці принципи перебували у постійній взаємодії, вони часто взаємодоповнювали, а інколи й взаємовиключали одне одного. Гармонійне поєднання цих принципів в одному перекладі практично неможливе, але є тим ідеалом, до якого мають прагнути перекладачі.

Чередниченко (2001, с. 84), посилаючись на роботи Я. Рецкера, зазначає, що основним завданням перекладача є «передача цілісності й точності змісту оригіналу, за допомогою засобів іншої мови, однак обов'язковою передумовою є збереження стилістичних та експресивних особливостей».

Розглянемо основні завдання перекладача більш детально:

Точність. Перекладач повинен донести до читача всі думки, висловлені автором. При цьому важливо зберегти не тільки основні положення, але також нюанси і відтінки вислову. Піклуючись про повноту передачі вислову, перекладач разом з тим не повинен нічого додавати від себе, не повинен

доповнювати і пояснювати автора. Це також було б спотворенням тексту оригіналу.

Лаконічність. Перекладач не повинен бути багатослівним, думки повинні бути викладені в максимально стислій і лаконічній формі.

Ясність. Лаконічність і стислість мови перекладу, проте ніде не повинна бути неясність викладу думки, її нерозуміння. Слід уникати складних і двозначних оборотів, що ускладнюють сприйняття. Думка має бути викладена простою і зрозумілою мовою.

Літературність. Як уже зазначалося, переклад повинен повністю відповідати загальноприйнятим нормам літературної мови. Кожна фраза повинна звучати влучно і природно, не зберігаючи ніяких слідів синтаксичних конструкцій оригінального тексту.

Як зазначає Сливка (2007, с. 608), сам переклад, як вид діяльності людини, є видом мисленнєво-мовленнєвої діяльності. У найбільш узагальненому значенні художній переклад розуміємо як переклад творів художньої літератури та художніх текстів.

Вагомим чинником розуміння сутності художнього перекладу є уявлення про нього як проміж культурну взаємодію. Термін «переклад» тісно пов'язаний із іншими суміжними поняттями, такими як «інтеграція культур», «міжкультурна комунікація», «діалог культур» тощо.

Засекін (2012) та Зорівчак (1994) передбачають, що будь-який переклад уже передбачає включеність у нього, як у процес, цих явищ. Художній переклад, натомість, є одним із найкращих проявів міжкультурної взаємодії, а на більш вузькому рівні у художньому перекладі відбувається і між літературна взаємодія. Фактично, художній переклад можна вважати основною частиною національно-літературного процесу.

Відповідно, художній переклад, окрім основної функції перекладу, яка полягає у передачі вихідного тексту мовою перекладу із дотриманням правил перекладацької адекватності й еквівалентності, також виконує роль обміну думками між різними народами і культурами.

Сам художній текст, особливо, якщо це твір національної літератури, навантажений національно-культурною інформацією. Це й обумовлює значно ширший спектр функцій художнього тексту у порівнянні з іншими текстами, для яких інформативна функція зазвичай виступає на передній план

Художній текст будь-якою мовою завжди відображає особливості того народу, представником якого є письменник, мовою якого він пише, і на той час, коли він живе. Також художній текст характеризується поліфункціональністю, виконує і функцію комунікації між автором і читачем, і когнітивну функцію, допомагаючи дізнатися і пізнати зображену в ньому дійсність, прагматичну та емотивну функції.

Але, перш за все, специфіка художнього твору проявляється у його естетичному впливі на реципієнта. Бархударов (1975, с. 15) у своїй праці процитував думку Г. Гачечиладзе: «Художній переклад вагається між двома крайніми принципами: дослівно точний, але художньо неповноцінний переклад та художньо повноцінний, але далекий від оригіналу, вільний переклад». Ці два принципи знайшли відображення у двох основних точках зору – визначення перекладу з лінгвістичної та літературознавчої позицій.

Тому варто більш детально розглянути основні етапи роботи перекладача. Перший етап роботи над конкретним твором полягає у стилістичному аналізі тексту оригіналу, тобто виявленні структури його побудови, встановленні усіх конструктивних елементів тексту і взаємозв'язків між ними, що є необхідною умовою глибокого його розуміння.

Однак перекладачеві недостатньо зрозуміти зміст твору. Він має знайти шляхи ефективного відтворення його рідною мовою. В. Коптілов (1982) зауважує, що «між текстом першоджерела і текстом перекладу – свідомість перекладача будує «проміжну інстанцію», що є наслідком аналізу оригіналу і водночас робочим доробком для спорудження тексту перекладу».

Терещенко (2012, с. 117) пояснює, що ця «проміжна інстанція» – схема семантико-стилістичної структури тексту, яка оперує не окремими словами,

фразами, фонемами чи синтаксичними одиницями, а явищами іншого порядку.

То ж, перший етап перекладацької роботи передбачає всебічний аналіз першоджерела, що включає аналіз його змісту і тих елементів, які використовуються автором для вираження семантики і стилю тексту оригіналу, всіх основних конструктивних елементів форми; визначення місця твору, що перекладається, в межах творчості його автора, літературного напрямку й вихідної літератури в цілому.

До другого етапу перекладацької роботи відноситься добір мовного перекладу і літератури еквівалентних засобів відтворення найважливіших рис оригіналу, і ширше – у виборі засобів, які перекладач використає на завершальному третьому етапі.

За визначенням Кана (2006, с. 79-80), даний етап за характеристикою В. Коптілова є протилежний аналізу, тобто є синтезом у новому художньому поєднанні ознак, що були виокремлені перекладачем у першоджерелі й трансформовані відповідно до особливостей літературної мови перекладу.

Крім основних етапів роботи перекладача, науковець виокремлює ще й етап, на якому перекладач виступає у ролі дослідника і критика власного перекладу вже після його публікації, адже сумлінний перекладач постійно повертається до здійсненого ним варіанту перекладу та прагне замінити його новим, більш досконалим.

Фактично, перекладач постійно повертається до аналізу, здійсненого ним перекладу, однак вже на вищому рівні, зіставляючи його з текстом першоджерела. Згодом він знову обирає певні мовні засоби, і здійснюється новий етап аналізу.

Перекладач, при цьому, повинен бути не лише ерудованим і мати достатні, принаймні для перекладу, знання, але й інтуїтивно відчувати текст та кращий варіант перекладу слова, виразу чи речення. Необхідним для нього є вміння виокремлювати та точно відтворювати головні елементи твору, зберігши при цьому індивідуальний стиль автора і в певних літературних

ситуаціях активізуючи творчу функцію перекладу.

Також, для літератури як для мистецтва характерним є особливий зв'язок між художнім образом і мовною категорією, на основі якої він утворюється. Разом з образністю, художню літературу від інших творів відрізняє особлива властивість, яку можна назвати його смисловим вмістом. Ця властивість проявляється у здатності письменника сказати більше, ніж говорить прямий сенс слів у їхній сукупності, змусити працювати думки, почуття і уяву читача.

Важливим є також і відбиток того часу, коли було створено твір, тобто тісний зв'язок між історичними обставинами і образами твору, що її відображають. Велике значення має й індивідуальний стиль письменника, який використовує певні мовленнєві стилі загальнонародної мови.

Специфіка кожного з літературних жанрів з характерними для них мовленнєвими стилями відображується на умовах перекладу. При цьому велику роль грають особливості мовленнєвого стилю тієї мови, на яку перекладається твір.

Необхідно також зазначити, що жоден переклад не може бути абсолютно точним, оскільки сама мовна система сприймаючої літератури за своїми об'єктивними даними не може досконало передати зміст оригіналу, що неминуче призводить до втрати певного об'єму інформації (Шемуда, 2013, с. 56).

Щоб твір продовжував «жити» як мистецький витвір в новому мовному середовищі, перекладач повинен прийняти на себе функції автора і певною мірою повторити творчий процес його створення і наповнити твір новими асоціативними зв'язками, які викликали б нові образи, властиві даній мові.

Також, варто зазначити, що художній переклад виконує дві основні функції: інформативну і творчу. До перекладу ставляться вимоги найбільш точної передачі цінностей іншого народу, тотожності перекладу до оригіналу, але завжди існує проблема: зробити переклад «вірний і некрасивий» або «вільний і красивий».

Тож, у такому випадку перекладач має докласти всіх зусиль, щоб зробити переклад художнього тексту «вірним і красивим», при чому залишити сюжету твору автентичність із першоджерелом.

1.2. Художній переклад у лінгвістичних дослідженнях

Актуальними проблемами перекладознавства займалися як вітчизняні такі зарубіжні вчені, такі як: Л. О. Андрієнко, В. В. Балахтар, А. М. Бочарнікова, Е. П. Гончаренко, Л. М. Деркач, М. С. Зарицький, В. І. Карабан, Б. І. Лабінська, Дж. К. Кетворд, С. Гелверсон. Авторами концепції культурологічного підходу до перекладу є такі дослідники, як Г. Бгабга, С. Баснетт, А. Лефевр, Б. Буден, С. Новоти та ін.

Питанню еквівалентності присвячено праці таких відомих українських учених, як Н. М. Гордієнко, А. М. Бочарнікова, Р. П. Зорівчак, В. І. Карабан, Т. Р. Кияк, також це питання вивчали такі зарубіжні вчені, як: М. Бейкер, С. Гелверсон, Дж. Касагранде, Дж. Кетворд та інші.

У лінгвістичній та перекладознавчій літературі відомі також і моделі перекладу, опрацьовані теоретиками перекладознавства (теорія закономірних відповідностей Я. Й. Рецкера, теорія функціональної еквівалентності О. Д. Швейцера).

Дослідження художнього перекладу є складовою розвитку загальної теорії перекладу, яка розвивалася за певним сценарієм. Так, традиційна класична лінгвістична теорія перекладу, яка почала розвиватися як перспективна наукова парадигма на протипагу дескриптивним літературознавчим студіям, була покликана розвивати і машинний переклад в тому числі, однак не виправдала сподівань, покладених на неї у загальнономасштабному описі перекладу (Мороз, 2018, с. 57).

Не варто, однак, нехтувати здобутками лінгвістичної теорії перекладу: вона запропонувала інвентар перекладацьких відповідників, трансформації, спробувала встановити критерії якості перекладу. Переклад є не простою заміною фрагментів тексту фрагментами тексту чи цілого тексту цілим

текстом, а рефлексивною діяльністю перекладача, як діяча з текстом. Лінгвістична теорія перекладу ігнорує цей діяльнісний аспект, що й складає її основний недолік.

Новий лінгвокультурологічний перекладацький напрям, який був започаткований Дж. Холмсом і А. Лефевром, намагається знайти підхід до вирішення цього завдання. Дж. Холмс виділив дві сфери досліджень: чисте і прикладне мовознавство. Перша поділялась на теоретичне і дескриптивне, орієнтоване на

- синхронічне чи діахронічне вивчення перекладацького продукту;
- психологічне дослідження процесу перекладу;
- соціологічне дослідження функцій перекладу.

Прикладна гілка складалася з дидактики перекладу, допоміжних засобів перекладача, критики перекладу і перекладацької політики, що визначала місце і роль перекладу і перекладача в суспільстві.

У лінгвокультурологічній онтології перекладу суттєвою є та обставина, що при зверненні до історії перекладацької думки важливим вбачається зв'язок формування і розвиток культур з перекладом.

Культури, які можна вважати первинними (Стародавня Греція, Китай, Індія), були цілком самодостатніми і самі продукували всі ті культурні цінності, якими потім користувалися так звані вторинні культури, отримуючи їх переважно завдяки перекладу.

При цьому поняття «іншість, інакшість», яке дає змогу розмежувати і описати культурні явища у їх взаємозв'язку стало одним із ключових в сучасній культурно орієнтованій теорії перекладу (Білецька, 2014, с. 67).

Проблеми художнього перекладу досліджували О. Білецький, М. Драгоманов, В. Коптілов, Ю. Левін, О. Потебня, М. Рильський, А. Федоров, І. Франко, О. Чередниченко та ін. Деякі аспекти цієї проблеми відображенні в працях А. Волкова, В. Жирмунського, Н. Конрада, Д. Лихачова, В. Матвіїшина, М. Храпченка та ін.

Вибір стратегій перекладу залежить, крім суб'єктивних аспектів, від цільової аудиторії та меті, яка переслідується перекладачем. За статею Ніколаївої (2018), переклад художнього твору передбачає певні етапи :

1. орієнтаційно-аналітичний етап;
2. змістовий аналіз тексту;
3. лінгвістичний (структурно-семантичний) аналіз;
4. комунікативний аналіз.

Кожен з цих етапів має свої складові і завдання, наприклад збирання інформації про автора та реципієнта тексту, опис предмета повідомлення, аналіз лексичного та граматичного складу оригіналу, а також визначення функцій та типу.

Вчена також зазначає, про існування у сучасній лінгвістиці транзетивну стратегію, лінгво-культурну адаптацію, жанрову адаптацію та вікову адаптацію. Транзетивна стратегія орієнтована на точне відтворення ідіостилю оригіналу, у той час, як адаптивні стратегії орієнтовані на створення перекладу, що є динамічно еквівалентний оригіналу. На перед перекладацькому етапі перекладач має визначити які саме засоби перекладу (транскрипція, транскрибування, вибір адекватних еквівалентів, заміна лакун) мають бути використані для адаптації до іншокультурних умов (Ніколаєва, 2018).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Отже, художній переклад як об'єкт наукового дослідження є актуальною темою, оскільки він є важливою складовою культурного обміну між країнами та народами. Вивчення художнього перекладу допомагає краще зрозуміти міжкультурну комунікацію, розширює знання про літературу, мову та культуру інших країн.

Велику роль в процесі художнього перекладу відіграє вибір відповідного підходу та стратегії перекладу, залежно від конкретного твору та його мовно-стилістичних особливостей. Завдання перекладача насамперед адаптуватися до культурних та ментальних реалій, зберігати емоційну наповненість та передавати ідеї, що втілені в творі, а також забезпечити передачу його основної ідеї та емоційної наповненості.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ РОМАНУ ЧО НАМДЖУ «КІМ ДЖІЙОН, 1982 РОКУ НАРОДЖЕННЯ» З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА УКРАЇНСЬКУ

2.1. Переклад сюжетних реалій з корейської на українську

Найпоширенішим способом передачі художніх елементів в творі є транскрипція. Почасти це пов'язано з тим, що серед реалій роману «Кім Джійон, 1982 року народження» переважають власні імена, а саме власні імена та антропоніми. Особливу увагу варто звернути на те, що за допомогою транскрипції в перекладі передано, переважно, антропоніми, наприклад:

- **Джон Дехьон** – «존대현은 IT 중견기업에서, 김지연은 조그마한 광고대행사에서 일하다가 딸 출산 직전 퇴사했다.» – «Джон Дехьон працює в ІТ-компанії середньої величини, а Кім Джійон працювала у невеликому рекламному агентстві, звідки звільнилася незадовго перед народженням дочки.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Ко Сунбун** – «이들과 함께 살던 지연의 할머니 고순분은 지연이 오빠의 분유를 먹자 매우 싫어했다.» – «Ко Сунбун, бабуся Джійон, яка жила разом із ними, дуже не любила, коли Джійон їла молочну суміш свого брата.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Кім Джійон** – «김지연 나이 33 세.» – «Кім Джійон 33 роки.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Джівон** – «지본이가 한 살이 된 지난 여름부터 딸은 반나절 동안 사설 가족형 유치원에 다니기 시작했다.» – «Починаючи з минулого літа, коли Джівон виповнився рік, донька почала ходити на пів дня у приватний дитячий садок сімейного типу.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Чха Синйон** – «며칠 뒤 김지연은 자신이 지난해 세상을 떠난 대학 동창 차승연이라고 밝혔다.» – «Через декілька днів Кім Джійон назвалась Чха Синйон – своєю подругою з університетського гуртка, яка померла минулого року.» (Чо Нам Джу, 2022).

- **Джон Сухьон** – «전수현은 오빠보다 2 살, 김지연보다 1 살 연상으로 남편, 두 아들과 함께 부산에서 살았다.» – «Джон Сухьон була на два роки молодша за свого брата і на рік старша за Кім Джійон, та мешкала разом із своїм чоловіком та двома синами у Пусані.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Джон Сухьон** – «그 순간 6 살 아들 존수현이 동생과 싸우던 소파에서 떨어졌다.» – «У той момент шестирічний син Джон Сухьон упав з дивана, де він бешкетував зі своїм молодшим братом.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Кім Инйон** – «지연보다 두 살 많은 여동생 김인연은 할머니에게 분유 먹으라고 한 번 혼나자 분유를 아예 못 먹는다.» – «Кім Инйон – сестра Джійон, старша за неї на два роки – взагалі не дозволяла собі їсти суміш після того, як одного разу бабуся добряче нагримала на неї за це.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Кім Иншіль** – «몇 사람이 이제 2 차를 가다고 분위기를 몰아갔지만 김은실 팀장이 나거거 선을 그은 덕분에 대행사 세 사람은 무사히 빠져 나올 수 있었다.» – «Хтось запропонував було розпочати другий раунд і продовжити посиденьки у іншому місці, але Кім Иншіль відмовилась і разом зі своєю командою відкланялася.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **О Місук** – «김지영 씨의 어머니가 오미숙 씨에게는 위로 오빠가 둘, 언니가 하나 있고, 아래로 남동생이 한 명 있는데 자라면서 모두 고향을 떠났다.» – «У матері Кім Джійон, О Місук, було двоє старших братів, старша сестра та молодший брат, усі вони, подорослішавши, покинули рідне місто.» (Чо Нам Джу, 2022).

На сторінках роману також можна зустріти й географічні назви корейських міст, які перекладач може перекласти за допомогою транскрибування:

- **Сеул** – «김지연은 서울 교외의 대형 아파트 단지에 위치한 79 m²의 임대 아파트에 살고 있다.» – «Кім Джійон мешкає в орендованій

квартирі площею 79 квадратних метрів, що розташована у великому житловому комплексі у передмісті Сеула.» (Чо Нам Джу, 2022).

- **Пусан** – «남편의 가족은 부산에 살고 있고 지연의 부모님은 작은 식당을 운영하고 있어 딸의 양육은 전적으로 김지연의 어깨에 달려 있다.» – «Сім'я чоловіка живе у Пусані, а батьки Джійон володіють невеликим ресторанчиком, тому виховання доньки лежить повністю на плечах Кім Джійон.» (Чо Нам Джу, 2022).

До реалій художнього твору відносяться і назви свят, які традиційно притаманні тій чи іншій культурі. На сторінках роману можна зустріти такі назви корейських традиційних свят як пенно та чхусок – вшанування мертвих:

- **Пенно** – «존대현은 이 날을 확실히 기억하고 있었다.» – «Джон Дехьон точно запам'ятав цей день, бо він припав на початок пенно.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Чхусок** – «다음날은 추석이었다.» – «На наступний день був Чхусок.» (Чо Нам Джу, 2022).

Назви страв також є важливим елементом у традиційних реаліях, що відображають життя корейського народу та відповідно і відобразились у романі Чо Нам Джу:

- **Грінки з молоком** – «대현이 아침으로 토스트와 우유를 먹고 있을 때 김지연이 갑자기 베란다로 나와 창문을 활짝 열었다.» – «Дехьон якраз снідав грінками з молоком, коли Кім Джійон раптом вийшла на балкон і відчинила навстіж вікно.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Пиво** – «그날 부부는 지분을 침대에 눕히고 오랜만에 마주앉아 맥주 한 캔을 마실 수 있었다.» – «У той день подружжя вклало Джівон спати і вперше за тривалий час змогли сісти вдвох і випити по банці пива.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Бульйон на кістках та чапчхе** – «김지연은 전에는 한 번도 해본 적 없는 많은 이모티콘으로 그들에게 문자를 보내기 시작했다. 그녀는

- 또한 가족을 위해 뼈 국물과 잡채[3]를 요리하기 시작했습니다. 그녀는 결코 좋아하지 않았고 요리하는 방법도 몰랐던 요리였습니다.»
- «Кім Джійон почала писати повідомлення, надсилаючи у них безліч смайликів, чого ніколи не робила; також вона почала готувати для сім'ї бульйон на кістках та чапчхе – страви, які вона ніколи не любила та й не вміла готувати.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Бульйон, мариновані реберця** – «저녁에는 국물 요리, 갈비 양념, 샐러드 용 채소와 야채를 깨끗이 씻어 준비하고 그중 일부는 냉동하고 야채와 해산물을 씻어 팬케이크와 볶음 요리에 넣은 후 저녁을 먹고 식탁을 정리했습니다.» – «Увечері вони зварили бульйон, замаринували реберця, почистили і приготували зеленину та овочі на салати, частину з яких заморозили, помили і почистили овочі та морепродукти для млинців та фритюру, після цього повечеряли та прибрали зі столу.» (Чо Нам Джу, 2022).
 - **Рисові галушки сонпхьон** – «다음 날 내내 김지연과 시어머니는 부침개를 튀기고, 해물과 야채를 튀기고, 갈비찜을 하고, 성현 만두를 준비하고, 가끔 상을 차렸다.» – «Увесь наступний день Кім Джійон зі свекрухою смажили млинці, морепродукти й овочі у клярі, тушкували реберця, готували рисові галушки сонпхьон і час від часу накривали стіл.» (Чо Нам Джу, 2022).
 - **Самгьопсаль** (шматочки свинячої очеревини, які підсмажують на грилі) – «입원 전날 저녁에 김지영 씨와 정대현 씨는 삼겹살을 4 인분 먹고, 밥도 한 그릇씩 든든히 먹고, 일찍 잠자리에 들었다.» – «У останній вечір перед тим, як лягати в лікарню, Кім Джійон разом з Дехьоном з'їли на двох чотири порції самгьопсалью, по тарілці рису і лягли рано спати.» (Чо Нам Джу, 2022).
 - **Суп із таро** – «김지연과 시어머니는 고기국물에 토란국[5], 밥, 생선구이, 샐러드용 채소를 곁들여 식탁을 차렸다.» – «Кім Джійон зі свекрухою приготували суп із таро на м'ясному бульйоні, зварили рис,

- посмажили рибу, заправили овочі для салату і накрили обідній стіл.» (Чо Нам Джу, 2022).
- **Соджу** – «언니가 김지영 씨와 친구들 두 명을 데리고 나가서 소주를 사 주었는데, 처음 마시는 소주가 의외로 달고 맛있어 훌쩍훌쩍 계속 마시다가 뽀어 버렸다.» – «Старша сестра покликкала Кім Джійон і двох її подруг пити соджу, Джійон соджу тоді здавався надивовижну солодким та смачним, вона перехиляла чарку за чаркою і непомітно для себе так напилася, що її просто вирубило.»(Чо Нам Джу, 2022).
 - **Підсмажене в клярі м'ясо** – «동생이 가장 맛있고 모양도 예쁜 만두를 먹는 동안 두부와 고기를 반죽에 튀기는 것도 당연해 보였다.» – «Також природним здавалося те, що в той час, як брату діставалися найсмачніші та найгарніше зліплені пельмені, шматочки тофу та підсмаженого в клярі м'ясо.» (Чо Нам Джу, 2022).
 - **Кантведжан** (страва з рису та соусу із соєвих бобів) – «클라이언트와 같이 점심 식사를 할 일이 있어서 한식당에 갔는데, 고객 회사의 대표가 강된장을 주문하는 김지영 씨를 보고 말했다.» – «Якось Кім Джійон обідала з одним із клієнтів у дорогому корейському ресторані, вона замовила собі кантведжан, на що директор компанії-клієнта пожартував:» (Чо Нам Джу, 2022).
 - **Кімпаб** (корейські роли) – «무섭기도 하고 궁금하기 도 하고 지나간 사소한 기억들, 그러니까 어렸을 때 언니가 만들기 숙제를 대신 해 주었던 일, 언젠 가 소풍날 엄마가 단무지를 깜빡 빼먹고 김밥을 싸 주었던 일, 입덧이 심할 때 동기 언니가 뽀튀기 를 사다 주었던 일들이 불쑥불쑥 떠올랐다.» – «Йй було страшно і водночас цікаво - як все пройде? У голову чомусь лізли всілякі спогади: як старша сестра виконувала замість Джійон її домашні завдання; як одного разу, коли Джійон йшла на шкільний пікнік, її мама забула покласти мариновану редьку у кімпаб який приготувала для доньки; як колега по роботі вгостила її рисовим хлібцем якраз тоді, коли Джійон сильно нудило.» (Чо Нам Джу, 2022).

Також у романі зустрічається єдиний неологізм – «мисливиця за бобами», себто "된장녀", що буквально означає "жінка-бобовий соус". Цей неологізм використовують коли хочуть назвати жінок, які купують дорогі брендові речі, хоча рівень їхнього доходу надто низький для цього, через що вони економлять на їжі та речах першої необхідності. Часто так називають жінок, які задовольняють свою пристрасть до дорогих покупок за рахунок батьків або чоловіків. У романі він подається наступним чином: «젊은 사람이 강된장을 먹을 줄 아네? 미스 김도 된장녀였었어? 허허허허허.» – «Нічого собі, така молода, а любить бобову пасту. Я й не підозрював, пані Кім, що ви теж «мисливиця за бобами». Ха-ха-ха!» (Чо Нам Джу, 2022).

Таким чином, під час перекладу мовних реалій у художньому творі «Кім Джійон 1982 року» можна зустріти значну кількість власних та географічних назв, назв страв традиційної корейської кухні та свят, які можна перекласти з корейської на українську мову використовуючи транскрипцію та транслітерацію.

2.2. Особливості адаптивного перекладу твору

Адаптивний переклад художнього твору є досить зручним та часто використовується у перекладацькій справі. Так, за рахунок адаптації можна перекласти наступні речення художнього твору:

– «꼬마 지연은 '욕심'이라는 단어가 무슨 뜻인지 몰랐지만 언니가 무슨 말을 하는지 이해했다.» – «Маленька Джійон не знала, що означає слово «жадібний», але розуміла, про що говорить сестра.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «그 당시에는 식사 중에 따뜻한 밥을 먼저 아빠에게, 그다음에 남동생에게, 그다음에 할머니에게 제공하는 것이 절대적으로 당연하고 공정해 보였습니다.» – «Тоді здавалось абсолютно природним та справедливим, що під час їди теплий зварений рис спочатку подавали татові, тоді молодшому брату, а тоді бабусі.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «지연과 언니가 그런 것들을 서로 다른 쌍으로 섞은 것은 당연해 보였다.» – «Здавалося природним, що у Джійон та її старшої сестри такі речі були намішані із різних пар.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «집에 우산이 두 개 있다면 그 중 하나는 전적으로 형제를 위해 남겨두고 다른 자매들은 그 중 두 개를 사용하게 되어 있었습니다.» – «Якщо вдома було дві парасолі, одна з них цілком діставалася брату, а іншою сестри мали користуватися удвох.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «담요도 마찬가지로였습니다. 형제는 하나를 사용하여 몸을 가리고 자매는 다른 하나를 덮어야했습니다.» – «Так само виходило і з ковдрами — однією брат укривався сам, а іншою сестри мали накриватися удвох.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «과자가 두 조각이면 형제가 하나를 먹고 자매가 나머지를 반으로 나눴습니다.» – «Якщо було два шматочки солодкого — один з’їдав брат, а інший сестри ділили навпіл.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «그러나 당시 지연은 오빠가 특별한 대우를 받는 것을 눈치채지 못해 그를 부러워하지 않았다.» – «Проте тоді Джійон і не помічала, що до брата ставляться по-особливому, тому й не заздрила йому.» (Чо Нам Джу, 2022).

– «그녀에게는 이 모든 것이 자연스러워 보였습니다. 항상 그랬기 때문입니다.» – «Усе це їй здавалось природним, адже так було завжди.» (Чо Нам Джу, 2022).

Переклад метафори вимагає особливої уваги і максимальної точності, оскільки твір, що перекладається, несе в собі образи автора як носія мови, культурних реалій і асоціацій, і образи перекладача як носія своєї мови і культури.

Важкість перекладу для перекладача полягає в тому, щоб передати сенс і зміст з максимальною точністю і з урахуванням особливостей власної

національної культури, які могли б посприяти сприйняттю читача тексту перекладу.

Основою передачі метафори в двох мовах є універсальні поняття, засновані на загальнолюдських уявленнях про реальність або специфічні поняття для окремо взятої культури, тобто засновані на уявленнях, властивих лише носіям цієї культури, і які для носіїв іншої культури незрозумілі. І в зв'язку з цим для перекладача існує дві можливості передачі сенсу і змісту метафори в перекладі:

- використання метафори для передачі сенсу твору, оскільки це дасть можливість дуже точно передати лінгвістичні особливості оригінального тексту, а також читач зможе познайомитися з концептуальною організацією культури автора;
- передача змісту твору при перекладі за допомогою метафори в якості засобу адаптації сенсу і змісту твору до екстралінгвістичних реалій національної культури читача.

Так, наприклад метафора «казково смачна» вживається у наступному рядку «어쩐지 우유 혼합물이 너무 맛있어 보였기 때문에 엄마가 동생을 위해 요리를 할 때마다 지연은 옆에 앉아 손가락에 침을 적시고 바닥에서 혼합물 부스러기를 집어 들었습니다.» – «Чомусь тоді молочна суміш здавалась їй казково смачною, тому щоразу, як мама готувала для брата, Джійон сідала поряд і, змочивши палець слюною, підбирала крихти суміші з підлоги.» (Чо Нам Джу, 2022).

Таким чином, за рахунок адаптивного перекладу можна досить чітко перекласти художній твір, звернувши увагу на особливості такі як художні метафори, порівняння та інші елементи художньої мови.

2.3. Проблеми перекладу ономастичної лексики в романі

Ономастика – розділ мовознавства, що вивчає будь-які власні імена (Засекін, 2012, с. 40), історію їх походження та трансформації внаслідок

тривалого використання у мові оригіналу або у зв'язку із запозиченням з інших мов. У вузькому сенсі ономастика – це власні імена різних типів.

«Власне ім'я – це іменник, що означає слово або словосполучення, яке називає конкретний, певний предмет або явище, що виділяє його з ряду однотипних. На відміну від інших слів, ІВ не пов'язане з поняттям, а його основне значення полягає в його зв'язку з позначається» (Гайдай, 2012, с. 105).

«Антропонім - власне ім'я (або сукупність імен, включаючи всі можливі варіанти), офіційно присвоєне фізичній особі як її розпізнавальний знак» і не приписує ніяких властивостей (Бархударов, 1975, с. 155).

Щодо топонімів, то це назви населених пунктів, річок, гір та інших географічних об'єктів. Незважаючи на велику кількість груп топонімів, серед них можна виділити кілька підрозділів: ойконіми – назви будь-якого населеного пункту, від міста до окремого будинку; гідроніми – назви водних об'єктів; ороніми – назви гір; урбаноніми – назви внутрішньоміських об'єктів; годоніми – назви вулиць; агороніми - назви площ; дромоніми – назви шляхів сполучення; мікротопоніми – назви невеликих незаселених об'єктів; ховані – назва держави.

«아줌마» - це звернення до жінки середніх років корейською мовою. Англомовний перекладач вирішує залишити це звернення як реалію, необхідну для повної передачі культурного та територіального контексту роману та передає власне ім'я прийомом транслітерації, який є основним підходом перекладу з корейської мови на англійську.

Тобто, в англомовному середовищі прагнуть відтворити буквенний склад слова і правильність звучання відходить на другий план. Перекладач на може перекласти це як «аюмма», що дуже відрізняється від передачі за системою «аджумма».

Однією з причин є те, що перекладач може взяв за основу перекладу не оригінальний текст, а його переклад англійською мовою. Так, легко побачити закономірність у передачі мови [ju] від «ajumma» на [ю] від «аюмма», що відповідає англо-українській практичній транскрипції.

Але також і зустрічаються приклади в яких не простежується ця закономірність, так, наприклад, «광화문», «Квангемон», «Gwanghwamun». Якщо між складами [мон] і [mun] можна провести відповідність, то [e] і [hwa] викликають більше запитань, найімовірніше перекладач вирішив опустити поєднання [hw], що не вимовляється, і залишив тільки [a], що вилилося в транскрибований на російську мова звучання [e].

Найбільш частим припущенням у перекладі українською мовою власних назв є транскрипція літери «о» корейського алфавіту наприкінці слова, бо інколи дану літеру передають як звук «н» українською мовою і варіант передачі як «нг» є неприпустимим. Ця помилка зустрічається в наступних варіантах:

- 아줌마 – ачумма
- 백로 – бенг-но
- 비지 – биджи
- 부산 – Пусан
- 추석 – Чхусок
- 강남 – Гангнам
- 광화문 – Квангемон
- 잡채 – джап-чой

При передачі антропонімів перекладач повинен розуміти, що імена та прізвища є одними з найважливіших реалій, що передає інформацію про її власника, про його національність та соціальне середовище, в якому він живе. Неправильна передача цих онімів сприяє негативному значенню при комунікативній та інформативній функції спілкування. Так, неякісний переклад антропонімів може спотворити інформацію про власника цього власного імені.

- 강남 – Гангнам
- 광화문 – Квангемон

- 평 – пейонг
- 된장녀 – данжангнію
- 차승연 - Ча Суньг Юн
- 김은영 - Кім Юн Йонг
- 강혜수 – Канг Сі Ху

Перекладач допускає такі значні помилки при перекладі антропонімів, як незнання самих корейських прізвищ та їх транскрипції з корейської мови на російську мову, і знову ж таки переклад виконано не з мови оригіналу, а з англійської, що призводить до неправильної передачі власних імен. Приміром, прізвище «тінь» передається як «Джан», що може призвести до плутанини, оскільки «Джан» поширене прізвище серед народів Близького Сходу.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

Транскрибування є найпоширенішим способом передачі художніх елементів у романі "Кім Джійон, 1982 року народження", оскільки у даному творі переважають власні імена та антропоніми. У перекладі за допомогою транскрибування передано головним чином антропоніми та географічні назви. Крім того, на сторінках роману зустрічаються назви страв корейської кухні та традиційних корейських свят, які також можна перекласти за допомогою транскрибування, траслітерації або дослівного перекладу. Однією з головних задач професійного перекладача є не тільки донесення до читача не тільки основного сенсу твору, а й створення адекватного та чіткого перекладу. Що стосується перекладу художньої літератури, то до задач перекладача варто також додати і надання мові більшої жвавості, розмовності, барвистості тощо. Для цього припустимо використання всіх можливих способів якими володіє перекладач. Для гарного та адекватного перекладу варто підбирати еквіваленти, або використовувати пояснення, але при цьому, дослівний переклад є категорично неприйнятним. Причина полягає в тому, що прямий переклад слово в слово є може спотворити зміст висловлювання або опустити прихований сенс закладений у реченні. Ми можемо відзначити, що професійний художній переклад має передати не лише лексичний зміст, а й стиль та настрій оригінального тексту попри лінгвокультурну різницю.

Що стосується адаптивного перекладу, то ми можемо відзначити, що це один з найзручніших прийомів для художнього перекладу. Саме шляхом адаптації твору можна найкраще передати головну думку та настрій твору. Також варто сказати, що шляхом адаптації можна якнайкраще передати метафори та фразеологічні вирази які можуть бути використані у оригінальному творі. Це використовується для того, щоб точно передати думку автора, адже опущення метафор та фразеологізмів може привести до втрати сенсу речення або до неповного опису ситуації чи героїв.

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання художнього перекладу роману Чо Наджшу «Кім Джійон 1981 року» можна зробити такі висновки, що художній переклад, окрім основної функції перекладу, яка полягає у передачі вихідного тексту мовою перекладу із дотриманням правил перекладацької адекватності й еквівалентності, також виконує роль обміну думками між різними народами і культурами.

Сам художній текст, особливо, якщо це твір національної літератури, навантажений національно-культурною інформацією. Це й обумовлює значно ширший спектр функцій художнього тексту у порівнянні з іншими текстами, для яких інформативна функція зазвичай виступає на передній план

Художній текст будь-якою мовою завжди відображає особливості того народу, представником якого є письменник, мовою якого він пише, і на той час, коли він живе. Також художній текст характеризується поліфункціональністю, виконує і функцію комунікації між автором і читачем, і когнітивну функцію, допомагаючи дізнатися і пізнати зображену в ньому дійсність, прагматичну та емотивну функції.

Проблеми художнього перекладу досліджували О. Білецький, М. Драгоманов, В. Коптілов, Ю. Левін, О. Потебня, М. Рильський, А. Федоров, І. Франко, О. Чередниченко та ін. Деякі аспекти цієї проблеми відображенні в працях А. Волкова, В. Жирмунського, Н. Конрада, Д. Лихачова, В. Матвіїшина, М. Храпченка та ін.

Найпоширенішим способом передачі художніх елементів в творі є транскрипція. Почасти це пов'язано з тим, що серед реалій роману «Кім Джійон, 1982 року народження» переважають власні імена, а саме власні імена та антропоніми. Примітно, що за допомогою транскрипції в перекладі передано, переважно, антропоніми та географічні назви.

На сторінках роману також трапляються назви страв корейської кухні та традиційних корейських свят, котрі також можна перекласти використовуючи транскрипцію, траслітерацію чи дослівний переклад.

Зазвичай для надання більшої жвавості, розмовності, барвистості (або іншої якості) мови доречно буває просто підібрати еквівалент. Іншомовному читачеві це здається більш природним. Але зовсім неприйнятний переклад слово в слово. Такий спосіб є абсолютно варварським, непрофесійним, він може просто позбавити висловлювання змісту.

Важкість перекладу для перекладача полягає в тому, щоб передати сенс і зміст з максимальною точністю і з урахуванням особливостей власної національної культури, які могли б посприяти сприйняттю читача тексту перекладу.

Основою передачі метафори в двох мовах є універсальні поняття, засновані на загальнолюдських уявленнях про реальність або специфічні поняття для окремо взятої культури, тобто засновані на уявленнях, властивих лише носіям цієї культури, і які для носіїв іншої культури незрозумілі. І в зв'язку з цим для перекладача існує дві можливості передачі сенсу і змісту метафори в перекладі.

Перекладач, як медіатор між культурами, відіграє важливу роль у забезпеченні міжнародного спілкування та розуміння. У світі глобалізації та швидкого розвитку інформаційних технологій, культурний обмін стає все більш важливим, а перекладачі стають ключовими посередниками у цьому процесі. Вони не просто перекладають одну мову на іншу, але й забезпечують передачу тонких нюансів, що відображають особливості культур, традицій та почуттів, що дозволяє краще розуміти інші культури та їхнє мислення.

주석

문학 번역은 오늘날 문헌학 분야에서 매우 중요한 과학적 연구 대상이 되었습니다. 이는 국제 커뮤니케이션 프로세스의 성장, 문학 동향의 발전, 문화적 이동성 및 세계 여러 국가의 문학 작품에 대한 관심이 증가했기 때문입니다. 문학 번역을 통해 우크라이나 독자는 세계 문학 작품을 발견하고 우크라이나 작가가 세계 문학 분야에 진출 할 수 있습니다.

문학 번역은 국가 정체성과 문화 유산을 보존하는 데 중요한 역할을 합니다.

문학 번역은 언어학, 문학 연구, 문화 연구 및 기타 학문 분야에서도 과학적 연구의 대상이 되고 있습니다. 문학 번역은 언어에 대한 지식, 문학적 경향, 국가의 문화적 특성 및 역사에 대한 친숙함, 고도의 전문적 훈련과 문학적 이미지와 작품의 내용을 전달하는 기술이 필요합니다.

또한 문학 번역은 번역 시 작가의 의도와 작품의 스타일을 보존하는 문제가 종종 제기되기 때문에 번역 윤리의 맥락에서 연구의 대상이 될 수 있습니다. 또한 번역은 대상 언어와 문화에 따라 다르게 인식될 수 있으므로 번역가와 연구자에게 또 다른 과제를 안겨줍니다.

이번 학기 논문 제목은 "한국어에서 우크라이나어로의 문학 번역의 특성(조남주 작가의 소설 '1982 년생 김지영'을 중심으로)"입니다. 연구 주제는 조남주 작가의 소설 '1982 년생 김지영'의 문학 번역의 특수성입니다. 본 논문은 조남주 작가의 소설 '1982 년생 김지영'의 한국어에서 우크라이나어로의 문학 번역의 특수성을 연구하는 것을 목적으로 합니다. 논문은 서론, 두 개의 장, 결론으로 구성됩니다. 연구 대상은 조남주 작가의 소설 '1982 년생 김지영'입니다.

첫 번째 문단에서는 과학적 연구의 대상인 문학 번역의 이론적 배경을 설명합니다. 이 문단은 두 부분으로 나뉘며 첫 번째 부분에서는 작품의 문학

번역 개념과 그 특징에 대해 설명합니다. 두 번째 부분은 언어 연구에서의 문학 번역을 다룹니다. 세 부분으로 나뉘어져 있는 두 번째 섹션에서는 조남주 작가의 소설 '1982 년생 김지영'을 한국어에서 우크라이나어로 번역한 문학 번역의 특징에 대해 설명합니다. 첫 번째 부분은 한국어에서 우크라이나어로 줄거리의 현실을 번역하는 것을 다룹니다. 작품의 예술적 요소를 전달하기 위한 가장 일반적인 방법은 필사라고 할 수 있습니다. 소설은 고유명사와 인명사가 주를 이루기 때문입니다. 이 책에는 한국 도시의 지명, 명절과 음식의 이름 등도 포함되어 있습니다.

따라서 이러한 각 분류 뒤에 소설의 예를 들어 이론을 실제로 설명했습니다. 두 번째 장의 두 번째 부분에서는 번역에 매우 편리하고 자주 사용되는 적응 번역의 특성을 제시합니다. 이러한 유형의 번역을 사용하면 예술적 은유, 직유 및 기타 예술적 언어 요소와 같은 기능에주의를 기울여 소설 작품을 매우 정확하게 번역 할 수 있습니다. 두 번째 문단의 세 번째 부분에서는 소설에서 의성어 어휘를 번역하는 문제를 설명하고 인명, 지명 등을 번역할 때 가장 흔히 범하는 실수의 예를 제시했습니다. 결론에서는 이 연구의 결과를 요약하고 참고 문헌 목록을 제공합니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

- Бархударов Л. С. (1975). *Мова і переклад* / Л. С. Бархударов. – М.: Міжнародні відносини, – 240 с.
- Бевз Н. В. (2010). *Переклад як культурний феномен: герменевтико-комунікативний аспект* : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.04 / Н. В. Бевз; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г.С.Сковороди. Х., 20 с.
- Білецька О. О. (2014). *Мовні реалії як вербальне вираження специфічних рис національних культур* / О. О. Білецька // *Питання культурології*. – Вип.30. – С. 20–27.
- Гайдай Г. А. (2012). *Роль лексико-семантичного поля у відтворенні мовних картин світу* Г. А. Гайдай // *Ученые записки таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Философия. Культурология. Политология. Социология»*. – том 24(65). – №1–2. – С. 291–296.
- Засєкін С. .(2012). *Психолінгвістичні універсалії перекладу художнього тексту* : монографія. Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки. 272 с.
- Зорівчак Р. П. (1994). *Реалія в художньому мовленні; перекладознавчий аспект* / Р. П. Зорівчак // *Іноземна філологія*. – С. 106–107.
- Зорівчак Р. П. (1989). *Реалія і переклад. На матеріалі англomовних перекладів української прози.* / Р. П. Зорівчак. – Львів : Вид-во при Львівському державному ун-ті, – 216 с.
- Коптілов В. (1982). *Теорія і практика перекладу*. Київ : «Вища школа», 164 с.

- Корунець І. В. (2008). *Вступ до перекладознавства* / І. В. Корунець. – Вінниця: Нова книга, – 512 с.
- Литвиненко В. В. (2001). *Особливості перекладу простих речень української і корейської мов у публіцистичних текстах* // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Журналістика. – К. – Вип. 9. – С. 59–62.
- Лощенова І. Ф., Нікішина В. В. (2014). *Перекладацькі проблеми відтворення англійських лінгвореалій* / І. Ф. Лощенова, В. В. Нікішина // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – Вип.45. – С. 275–277.
- Мороз Т. О. (2018). *Специфіка перекладу культурно-маркованих одиниць* / Т. О. Мороз // «Молодий вчений». – № 4.4 (56.4). – С. 64–68.
- Ніколаєва Т. М. (2018). *Перекладацькі стратегії в англо-українському просторі* / Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. // Серія: Філологія. Соціальні комунікації. – С. 110-114. – URL : http://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2018/1_2018/23.pdf
- (2006). *Особливості перекладу з корейської мови* [Текст]: навч. посібник / Д. С. Кан, А. В. Микитюк, І. С. Пешкова, В. Д. Кан. – К.: Ленвіт. – 144 с.
- Пешкова І. С. (2006). *Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову* / І. С. Пешкова // Українська орієнталістика [Текст]: зб. наук. пр. – Вип. 1 – С. 119–122.

- Савчук Н. М. (2016). *Національно-культурна складова мотивації слів-реалій у художньому тексті* / Н. М. Савчук // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. – №23. – С. 84–86.
- Сливка М. І. (2007). *Функціонально-когнітивні відповідники українських історико-культурних реалій в англomовних виданнях* : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.16 / М.І. Сливка ; НАН України, Ін-т мовознав. ім. О.О. Потебні. – 206 с.
- Терещенко К. В. (2012). *Мовне втілення концептуальної картини світу* / К. В. Терещенко // Перекладацькі інновації : матеріали ІІ Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, Суми, 15–16 березня 2012 р. / ред. кол.: С.О. Швачко, І.К. Кобякова, О.О. Жулавська та ін. – Суми : СумДу. – С. 27–30.
- Філіппов В.Л. (2014). *Мовна картина світу як внутрішній аспект культури* / В.Л. Філіппов // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – Вип.2 (116). – С. 38–40.
- Хорошун О.О. (2011). *Мовна та концептуальна картини світу в дослідженнях сучасної лінгвістичної науки* / О.О. Хорошун // Глухівські читання : матеріали міжнародної науково-практичної конференції молодих учених та студентів. – Глухів. – С. 241–246.
- Чередниченко О.І. (2001). *Міжкультурні аспекти перекладу* // *Мовні і концептуальні картини світу*. – К. : КНУ ім. Т. Шевченка. – 485 с.

Чо Нам Джю Кім Джійон, 1982 року народження. – URL:
<https://chitaka.com.ua/knigi/kim-dzhijon-1982-roku-narodzhennya/#chitak-online-chitalka>

Шемуда М. (2013). *Художній переклад як чинник міжкультурної комунікації*.

Наукові записки НДУ імені В. Гоголя. Філо-логічні науки. Книга 1. С.
 164–168.

남기심, 고영근. 표준국어문법론. 탑출판사, 2004.

논문집 (1-2), 한국외국어대학교 통역번역연구소, 1997 – 1998.

Ewha Womans. University, the Institute of Language Education. Pathfinder in
 Korean, high intermediate student book. – Korea, 2000. – P.176.

Kim Munhak. Koreańczycy, Chińczycy, Japończycy / Kim Munhak. – Skarżysko-
 Kamienna : Wydawnictwo Kwiaty Orientu, 2010. – 252 s.

King F. H. Farmers of Forty Centuries; Or, Permanent Agriculture in China, Korea,
 and Japan [Electronic resource] / F. H. King. – Mode of access:
www.gutenberg.org/ebooks/5350

Kumsung New Ace Korean-English dictionary. – Korea, 1994 – 320 s.

Myers B. R. Najczystsza rasa. Propaganda Korei Północnej / Brian Reynolds
 Myers. – Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2011. – 171 s.

Reiss K. Grundlegung einer allgemeinen Translationstheorie / K. Reiss, H. J.
 Vermeer. – Tübingen, 1984. – 256 p. – 412 s.

Setton R. A Pragmatic Theory of Simultaneous Interpretation / doctoral dissertation,
 Ann Arbor, Michigan, 1997. – 512 s.

Verch, I. Razumevanje jezikov književnosti / I. Verch. – Ljubljana : Založba ZRC, 2010.

Vinay, J.-P. Stylistique Comparée Du Français et de l'anglais. Méthode de traduction / J.-P. Vinay, J. Darbelnet. – Nouvelle édition revue et corrigée, 1965 – 331 p.

Vinay, J.-P. Translation Procedures / J.-P. Vinay, J. Darbelnet ; transl. A. Chesterman // Readings in Translation Theory / ed. A. Chesterman. – Helsinki : Oy Finn Lectura, (1958/1989). – P. 61-69.